

DONAȚIUNEA G. SION

FAMILIA

FÓIA ENCICLOPEDICA SI BELETRISTICA

CU ILUSTRATIUNI.

Totu-odata organulu publicatiuniloru „Societății pentru fondu de teatru natiunalu.“

DONAȚIUNEA G. SION

BCU Cluj / Central University Library Cluj

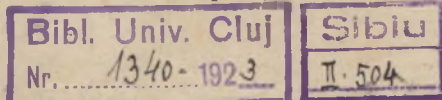
PROPRIETARIU, REDACTORU SI EDITORU :

IOSIFU VULCANU.

ANULU XIII — 1877.

BUDA-PESTA, 1877.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapesta, 1877. Calea tierei nr. 39.

LIBRARY

UNIVERSITY OF BUKHAREST

OF LIBRARY

of the University of Bucharest, Faculty of Letters and Social Sciences

219290

BCU Cluj / Central University Library Cluj

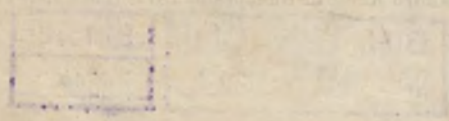

PROFESORUL DE DREPTUL

IOSEF U VULCAN

ANUL III - 1877

1877

CUPRINSULU.

I.

Portrete si biografii.

	Pagin'a.
1. Dómn'a Stanca, Soc'á lui Mihaiu Vitézulu	5
2. Generalu Ignatieff	17
3. Savfet pasia	17
4. Marquis Salisbury	17
5. Midhat pasia	41
6. Sultanulu Abdul Hamid	89
7. Tiarin'a Maria Alesandrovna	113
8. Marele duce Alesandru Alesandroviciu (Cesareviciu)	113
9. Vladimir Alesandroviciu	113
10. Imperatulu Vilelmu	137
11. Iosifu Mán	161
12. Henricu Heine	185
13. Tiarulu rusescu Alessandru II	221
14. Marele duce Nicolae	233
15. Abdul Kerim pasia	233
16. Carol I, Domnitorulu României	257
17. Marele duce Mihaiu	269
18. Hobart pasia	281
19. Redif pasia	329
20. Suleiman pasia	329
21. Hadsî Murtuz Molla Razi	353
22. Alesandru Papíu Ilarianu	529
23. Loris-Melikoff	545
24. Todleben	545
25. Tergukasoff	545
26. Gurko	545
27. Mehemed Ali	557
28. Ozman pasia	581

II.

Illustratiuni.

1. Hor'a, dantiu poporulu românescu	65
2. Intrarea Cazacilor în Craiova	245
3. Esploziunea monitorului turcescu Seif	293
4. Schitie din óstea româna	317
5. Cetatea Cars în Azia	365
6. Cattaro la pólele Muntenegrului	389
7. Têrnova	413
8. Inmorméntarea lui Thiers în Paris	449
9. Lupta în strimtórea Sipca	461
10. Spêndiurarea bulgarilor	485
11. Inmorméntarea mortilor la Grivitia	509
12. Lupt'a pentru drapelu	533
13. Armata româna	568
14. Asaltulu diviziunii a dóu'a române a supra redutei Grivitia la Plevna	593
15. Familiile turce fugu din Rusciucu	605
16. Asaltulu Rusilor a supra Carsului	617

III.

Literatura, estetica.

	Pagin'a.
Ar. Densusianu : Epistole literare 373. 409. 445. 493.	
Spinu Ghimnescu : Români si diuarele straine	205
Lazaru P. Petrinu : Poezia sacra	181
George Popescu : Cursu elementaru de istori'a literaturêi române	289
Dr. Grigoriu Silasi : Batai'a bróscelor si siórecii	97
Dr. G. Vuia : Despre graci'a estetica	85
Iosifu Vulcanu : Literatur'a româna în 1877	615

IV.

Poezii.

a) Autori români.

V. Alesandri : Balcanulu si Carpatulu	255
Z. Antinescu : La morméntulu mamei mele	27
" Margaritarelulu	362
I. S. Badescu : Oda M. S. Carol I	383
Gr. Bengescu : Marsiulu 1877	279
V. R. Buticescu : Hei nevêsta!	613
Iosifu Contiu : Batai'a bróscelor cu siórecii	98
Ar. Densusianu : Cei patru-dieci de mii, balada	553
Petru Dulfu : Deminêti'a	447
" Cununa de lauru	602
Elisa : Catra unu june	64
Petru V. Grigoriu : La dens'a	87
" La o femeia	124
" Music'a	193
" La Maria	243
" Dedicare	303
" La	304
" Amicului meu Grigore Schellett	351
" La Francia	457
" Adio la iluzii	505
" Ea	541
" Pe unu album	577
I. Al. Lapedatu : La pahare	15
" La Ioanu Popasu	39
" Leulu din Carpati	76
Al. A. Macedonsehi : Sonete	51
" Unu poetu	148
" Fluerulu ciobanului	292
" Dupa plóia	424
M. C. Manciuiescu : Marsiulu Rosiorilor de la Vede	279
At. M. Marienescu : O romantia	338
" Dupa batai'a de la Sarmisgetusa	517
N. T. Orasianu : Armateilor române	278

	Pagin'a.
<i>Vasile Păunu</i> : Oda la rebelu	313
<i>P. Petrila</i> : Mariei	197
<i>D. Petrino</i> : Blastemulu	3
<i>Iosifu Romanu</i> : La tiéra	398
<i>N. Scurtescu</i> : Siren'a	160
<i>George Sion</i> : Stéu'a României	265
<i>G. V. Stefaniu</i> : Ce au fostu	546
<i>G. D. Teodorescu</i> : Desmostenitii	232
<i>B. A. Vinesiu</i> : Doru din strainetate	135
" Strainismulu	183
" La privirea Senei	183
" Sonetu	327
" Lupt'a	368
" Femeilor române	435
" Luarea Rahovei	566
<i>Iosifu Vulcanu</i> : Scame pentru cei raniti !	375
" La Holodu	470
" Visulu	496
" Nu sciu	532
" La revederea Ardealului	589

b) *Autori straini.*

<i>L. Bürger</i> : Balad'a dorobantiului, tradusa de Al. A. Macedonschi	483
<i>A. Chenier</i> : La Fanny, tradusa de B. A. Vinesiu	521
<i>Dante</i> : „Infernulu“, cântulu III, tradusu de I. C. Dragescu	169
<i>K. Günther</i> : Betrânulu lautaru, tradusu de A. B.	472
<i>H. Heine</i> : Din lacremile-mi cresc, — Când eu în ochii tei privescu, traduse de Ios. Vulcanu	185
" Patru poesii scurte, traduse de E. d'Albon	218
<i>Lamartine</i> : Fericirea campenésca, tradusa de Al. A. Macedonschi	207
<i>Alfred de Musset</i> : Mangaieri, traducere de Petru V. Grigoriu	410
<i>Alesandru Petöfi</i> : Lumea acést'a, tradusa de Al. A. Macedonschi	543
<i>Puschkin</i> : Romantia spaniola, tradusa de Al. A. Macedonschi	111
<i>Schiller</i> : Unu tineru la isvoru, trad. de N. Baboianu	508

V.

Novele, romanuri, piese teatrale, povesti, descrieri de caletoria.

<i>E. d'Albon</i> : Eugenia, noveleta	591
<i>L. B. Bianu</i> : Capriciulu norocului, novela localisata	421
<i>Xavier de Montépin</i> : Secretele Castelului, (La sorcière rouge), românu în 3 tomuri, tradusu de Iosifu Holodanu	6
<i>A. I. Odobescu</i> : Fét'a din pétra, basma populara	4
<i>Iosifu Vulcanu</i> : Mirésa pentru mirésa, comédia în trei acte	76
" Schitie de caletoria	541

VI.

Istoria, mitologia, topografia, etnografia.

<i>I. V. Barcianu</i> : Strimtórea de la Turnu-rosiu	194
<i>Ionu a lui Ionu de la Buceciu</i> : Popórele Daciei înainte de colonisarea romána	109

	Pagin'a.
<i>George Sion Gherei</i> : Despre isvórele istoriei	229
<i>Simeonu Fl. Marianu</i> : Proverbe populare române	433
" Calendarulu popularu	481
<i>Gr. G. Tocilescu</i> : Dómn'a Stanca, studiu	1
<i>G. D. Teodorescu</i> : Miluirea tiganilor	241
<i>Fara nume</i> : Partea românesca a Dunării	266

VII.

Viétia sociala.

<i>B. L. Bianu</i> : Scrissori din Bucuresci 57. 81. 251. 260. 275.	285. 297. 307
<i>B.</i> : De la Bucuresci	45
<i>Codreanu</i> : Unu suspinu din Satumare	82
<i>P. Coroiu</i> : Reuniunea „Hilaria“ din Oradea-mare	93
<i>Figaro</i> : Din galer'a dietei	117
" Barbatulu si femeia, schitia franceza	273. 513
<i>Petru V. Grigoriu</i> : Corespundintia din Iasi	417
<i>R. Jantea</i> : Damele române din Abrudu	145
<i>I. Al. Lapedatu</i> : Educatiunea secului frumosu	143. 166
<i>Constantinu Moraru</i> : Din Bucovina	201
" Unu concertu românescu în Bucovina	21
<i>Unu óspe</i> : Serbarea ajunului anului 1877 în Viena	154
<i>Lazaru P. Petrinu</i> : Pascile	217
" Mam'a	417
<i>Publiu</i> : Ana Olteanu n. Popu-Maioru	261
<i>B. A. Vinesiu</i> : Scrissori din Paris	9
<i>Iosifu Vulcanu</i> : Septemân'a prima	33
" De alta-data !	69
" Dupa balu	356
" Epilogu la adunarea din Abrudu	

VIII.

Societáti de cultura.

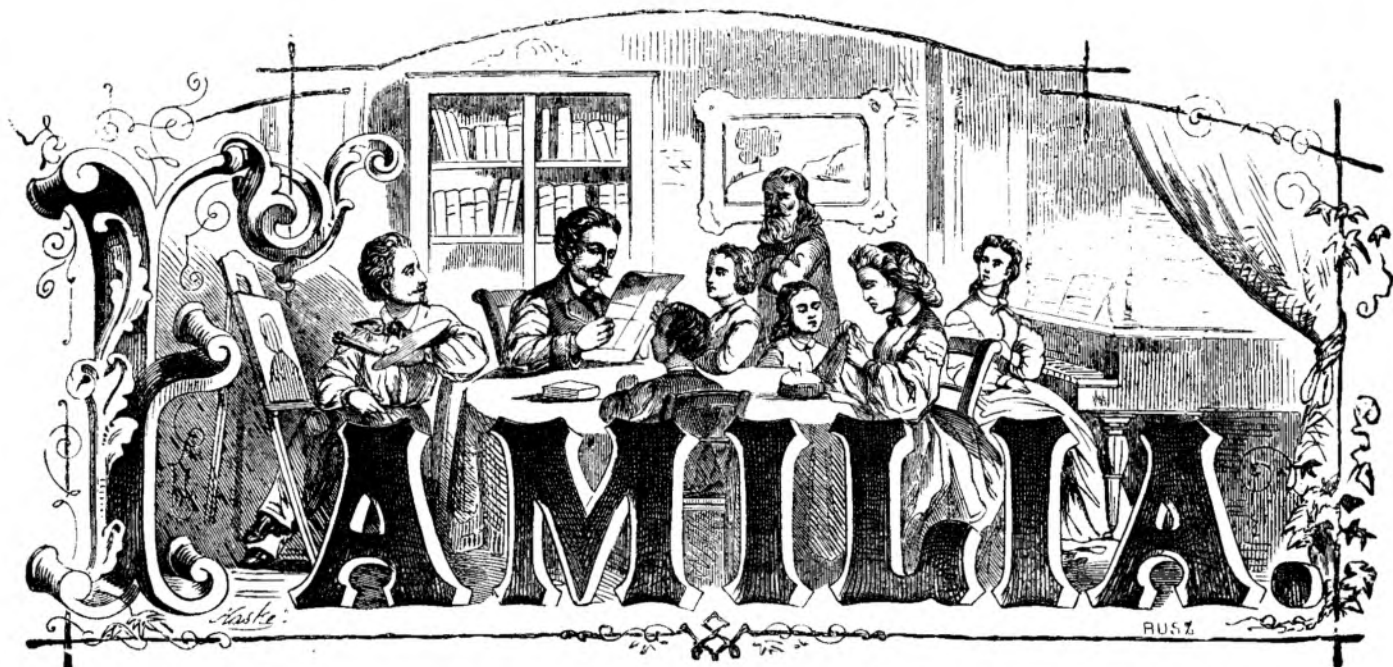
1. Reuniunea femeilor române din Fagarasiu si giuru	105
2. Statutele Societáti scolare „Dragosiu“ din Volovetiu în Bucovina	166
3. De la Societatea „Arborosa“	190
4. Program'a si convocarea adunării din Abrudu a Societáti pentru fondu de teatru românu	277
5. Actele adunării din Abrudu a Societáti pentru fondu de teatru românu	342
6. Continuarea actelor acestei adunări	355
7. Reminiscentie de la adunarea gen. a reuniunii invetiatorilor r. gr. or. din dieces'a Caransebesiului, de <i>Emilia Lungu</i>	404

IX.

Felurite.

1. In ambulanti'a dinaintea Plevnei	453
2. Telefonulu, de <i>G. T.</i>	567
3. Cultivarea pelei, de <i>I. Panea</i>	171

Afara de aceste, mai în tóte numerele, notitie instructive si petrecátore, bombóne, mod'a nóua, nou-táti sociale si literare din tiéra si din strainetate, raporturi despre resboiu, ghicitóre, si alte menuntiusiuri.

BUDA-PESTA

2 Ianuarie st. v.
14 Ianuarie st. n.

Va esi duminică.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 1.

ANUL XIII.
1877.

Pretul pe un an 10 fl.
Pe 1/2 de an 5 fl.; pe 1/4 de
an 2 fl. 70 cr.
Pentru Români 2 galbeni.

PREMIULU FEMEILORU ROMANE.

Se cere o novela originala, din vieti'a sociala romana moderna, ori din istori'a noastră nationala, séu din vieti'a poporului nostru.

Lungimea ei are să fie cam de o cöla cu litere „garmond“ in formatulu „Familiei.“

Lucrările concursuale sunt a se tramite la redactiunea „Familiei“ in Budapesta, pana la terminulu de 1 maiu a. c. st. nov.

Novelele sosite se voru criticá de catra o comisiune, si cea mai buna se va premiá cu

diece galbeni imperatesci,

din fondulu contribuitu spre acestu scopu la redactiunea noastră de mai multe dame romane.

Scrierea premiata se va publicá apoi in diuarulu „Familia.“

Celelalte diuarie, dincöce si dincolo de Carpati, sunt rugate a reproduce aceste sire in colónele lor.

Budapesta 1/13 ianuarie 1877.

Redactiunea „Familiei.“

DÓMN'A STANCA.

— Studiu istoricu. —

§. 1.

Istori'a romana, ast-felu precum este ea pana astadi scrisa, nu ne 'nfatiseza decâtu unu siru neintreruptu de lupte crâncene in afara si in intru, crudimi ale despotiloru, fremantări zedarnice ale celoru desmosteniti si impilati, tablou mohoritu unde numai forti'a brutala se desvelue in intregimea ei, ér despre vieti'a sociala, cultura, legi, obiceiuri,

gratia, simtimentu, femeia, nici chiar o palida trasura nu se zaresce.

Nu 'ncepe dar nici o mirare, déca in form'a-i trunchiata, saraca, fara culóre si vieti'a, istori'a atrage pe pré putini catra dins'a, — si influenti'a ei a supra educatiunii si instructiunii este cá si nulla.

In adeveru, — pentru a considerá lucrulu sub unu punctu de vedere mai restrinsu, — ce

interesu și simțiminte potu inspirá fragedeloru copile și femeii române 'n genere nisce manuale de istoria, cari nu continu unu rându măcaru despre rolulu ce a jucatu femeia in societatea româna, cari nu presinta o figura celu puțin a sexului frumosu, care sè fi stralucitu prin virtutile sale, prin devotamentulu catra sociulu seu, prin eroismu, prin iubirea sfanta catra patri'a și religiunea parintiloru sei?

Si câtu de mare nevoia n'aru avé aceste fintie tinere, ce au a deveni odata mame, a-si formá și intari caracterulu cu pildele ce le procura insu-si trecutul nativni lor!

Câte din ele auditu-au ore despre soci'a unui Stefanu celu Mare, despre fiic'a sa domniti'a Elena, despre Elena a lui Petru Raresiu, Elena a lui Matheiu-Voda, Stanca a lui Mihaiu Vitézulu, Roxanda fiic'a lui Vasilie Voda, domn'a Kiajna, domn'a Despina, Elisabeta Movila etc.?! — pe candu câte din cele ce si-au facutu instructiunea in pensionatele nostre dirrese in genere de straine, nu cunoscu pe: Ioanna d' Arc, Clothilda, domn'a de Maintenon, La Vallière, Pompadour, Montespan etc.?

Reulu esista dar cu urmările-i fatale, pe cari nu e loculu a le aretá aci, și numai aceia nu voiescu a le simti, cari gasescu că totulu merge 'n societate bine, — pentru că nu dorescu nimica a vedé intr'ins'a mai bine.

§. 2.

Ultim'a decada a vécului alu XVI-le ne presinta in Tiér'a-Romanésca uriasia figura a acelui nenspaimentatu voevodu, care concentra 'n sine cá intr'unu focaru de lumina cele mai scumpe și mai glorióse amintiri ale unui nému.

Mihaiu-Vitézulu va fi pururea eroulu nationalu alu tuturoru Romaniloru, simbolulu de unire alu fratiloru despartiti de vitreg'a sórta și de vecinii cutropitori; și minunatele isprávi ale acestui Achile romanescu voru formá totu-de-una cartea vitejiei, cartea care sè se cetésca cu dragu de catra ori-cine.

Togmai prin amurgitululu aceluor timpuri de cumplite vijelii și nefsirsite resbóie istoriculu intimpina o fintia blanda, milósa, modesta, unu ângeru de femeia și de soci'a, a cărui sórta a fostu pana 'n fine legata de a lui Michaiu-Vitézulu, ér viéti'a sa unu lantiu de suferintie rabdate fara rescóla și desna-dejde.

Acésta figura voimu noi asta-di a o scóte din pulberea uitării atâtoru vécuri, și cu dra-

g'a povestire a 'ntemplàriloru ei sè aruncàm celu puțin in sufletulu celu simtitoru alu femeiloru de adi o schinteia de iubire și interesu pentru trecutul nationalu, și sè le dàm increderea că și 'n paginile istoriei romane se afla destule exemple de virtute, devotamentu, gingastia a détórici, dragoste de patria, caracteru statornicu in fericire cá și 'n nefericire...

Dar cu câtu dorulu nostru de a 'mplini acésta sarcina este mai mare, cu atâtu greutătile sunt insemnate nu numai din saraci'a isvóreloru —, câtu din acea dificultate de a citi limpede in oglind'a interna a unei femei, menita a ne aretá miscările multiple ale sufletulu seu; căci am socotitu totu-de-una, că istori'a nu-si póte ajunge utilitatea scopuriloru sale, déca nu pune pe cititoriu in fati'a chiar a simtiriloru și suferintieloru persónci ce descrie, déca nu respinge acea forma vesteda, séca, a unui tablou fara viétia și culóre, și nu scie a insufflá caldur'a realitătii inse-si.

§. 3.

Putinele notiuni respandite prin documentele și cronicile nostre nu ne permitu a recompune la o distantia atâtu de mare imaginea completa a stării sociale din Tiér'a-Romanésca la jumetatea vécului alu XVI-le; și in neputintia de acést'a vomu indicá câte-va trasuri numai, cari voru fi — credemu — in de ajunsu pentru cunóscerea mediulu in care a vietuitu domn'a Stanca.

Condițiunea femeii in societate este totu-de-una adeverat'a mesura a progressulu socialu; acolo unde femeia este tratata de sclava, unde traiesce in cas'a parintelui séu a sociulu seu cá intr'o inchisóre, unde dreptulu despoticu séu arbitraru a supra-i nu-si gasescu nici o margine in lege séu moravuri: acolo nu trebuesce cautatu sentimentulu séu chiar notiunea libertătii! Acolo nu sunt cetatieni; tirani cu femeile și copiii lor, ei sunt la rëndulu loru robi celui mai cumplitu despotismu...

Positiunea femeii in societatea romana nu se póte dice că erá togmai astfelu. Biserici'a admitiendu egalitatea civila a sexeloru in casatoria, innaltiasse prin acést'a pan' la unu punctu demnitatea morala a femeii, i asicurasse libertatea sa și ore-care capacitate civila. Puterea maritata pastrandu-si prestigiulu și realitatea sa, institutiunea casatoriei protegiata de lege, evolutiunea normala a instincteloru familiei putea dá: tatalui autoritatea sa, pro-

đusulu unei întreite superiorităti : fizice, intelectuale si morale; femeii — supunerea, urmarea a atasiamentului seu; ér copíloru respectulu catra creatorii loru . . .

Virtutile casnice infloriau; femeia érá sufletulu patriotismului sociului si fíloru sei; ér licenti'a moravuriloru nu desonorase casatori'a.

Divortiurile erau neaudite séu celu puțin de totu rare; ele nu putea avé locu decâtu cu mari greutăti, si numai cu consimțimentulu ambeloru parti si incuviintiarea mitropolitului si a domnului, de multe ori chiar a patriarhului din Constantinopole. Femeia, pentru ori ce vina mare i-ar fi imputatu sociulu seu, putea sè justifice nevinovati'a sa : déca la diu'a ficsata 12 giupanese luata pe revasie domnesci aru fi juratu cu manile pe Sf. Evangelia inaintea mitropolitului, cà : nu este nimicu adevératu din acuzarea ce s'a adusu acelei femei. (1)

Partea femeiesca fiindu esclusa de la mostenire ori de câte ori se gasia in concurentia cu copiii de parte barbatésca, avea numai dreptulu de a primí de la acestia o portiune din avere cá *zestre*, candu se casatoriá (2). In lipsa insee de frati femeia putea veni la succesiune numai printr'o „*infiiire speciala*“, déca adica tatalu fiindu in viétia o adoptá a nume printr'unu chrisovu domnescu „in locu de fiu.“ (3)

(Va urmá.)

Gr. G. Tocilescu.

B L A S T E M U L U.

Din adanc'a suferintia,
Care fruntea mi-a plecatu,
Voiu s'aruncu in fati'a lunei
Unu blastemu neimpacatu.

Voiu sè dícu cu-a mea durere
La destinulu celu barbaru :
„Nu dai viétia, dà-mi dar mórte,
Dar nu reu asiá de-amaru!

(1) Carte de judecata de la Matheiu Basarabu voda, din 1633, in „Magazinulu Istoricu pentru Dacia“, I. 206—209, Bucuresci 1845.

(2) Chrisovu din 1512 a lui Négoe Bassarabu, la Archivulu Statului din Bucuresci, doc. monastirii Cozia. — Idem din 1509 a lui Mihnea-voda, totu-acolo.

(3) Chrisovu de la Négoe voda din 1519, in „Column'a lui Traianu“, an. V, nr. 6. Mai pe largu a supra cestiunii vedi studiulu nostru : „Despre legatu in dreptulu románu si in dreptulu románu“, Bucuresci 1874.

N'am cerutu eu de la tine
Munti de auru séu cununi;
Astfelu de comori profane
Eu le credu desiértaciuni.

Am doritu sè pastrezu numai
O margea in sinulu meu,
S'o iubescu si 'n multiamire
Sè adoru pe Dumnedieu.

Ori si candu, cá ori si unde
Cerulu mi-a fostu totu dusmanu;
Prigonitu eram de venturi
Pe alu vietii oceanu.

Si furtune furióse
Mi-au sdrobotu puterea mea,
Pan' ce am pututu sè afiu
Si eu bietulu o margea.

Multu iubiam acea margica,
Cáci altu bine n'a sciutu;
Inse vai! in sinulu mortii
Adi margic'a mi-am perdutu! . . .

Am perdutu cu ea de-odata
Tineretie si amoru;
Ah! si nime nu-mi rentórcé
Partea mea de vítoru.

Sunt perdutu si eu acuma,
Vedu pré bine si simtiescu;
Dar murindu, in fati'a lunei
Unu blastemu vreu sè rostescu :

Cáci cu sórtea mea de-acuma
Nu potu, nu potu sè me 'mpacu;
Deci la ur'a-mi pentru viétia
E blastemulu singuru lécu.

Blastemu dar alu vietii mele
Antáiu césu nenorocitu,
Ce spre-atát'a reu in lume
Cu urgia m'a menitu.

Blastemu diu'a cea fatala,
Care nasce pe pamentu
Inime de amoru pline,
Spre-a le pune in mormentu.

Blastemu legea in natura,
Ce aprinde-acelu amoru,
Care cu sperantia cresce,
Avenu hrana vecinicu doru.

Blastemu sórtea tradatóre,
Mórtea, dusmanu omenescu!
Dar mai tare blastemu ins'a-si
Viéti'a, care o traiescu!

Blastemu sórele, ce-odata
In norocu m'a luminatu,
Si vediendu apoi durerea-mi,
De pe ceru nu a picatu.

Blastemu totu, ce me incanta :
Paseri, codri, flori, zefiru,
Pana care me hranesce,
Aerulu care-lu respiru.

Si in urma cu durere
Blastemu totu, de-i bunu séu reu ;
Si 'n blastemulu meu de mórté
Blastematu o sè moru eu !

D. Petrino.

FÉTA DIN PÉTRA.

— Basma poporala. —

Pe o frumósa di de véra, me odihnisem câte-va óre la schitulu Garanulu, — o minunata infundatura calugarésca din munti, câte-va colibe si o bisericutia de bérne, semenate printr'o pajiste smaltiuita cu flori, pe care o încinge unu semi-cercu de nalte stânci pestritie, ce portu numirea fórte nimerita de Curcubét'a. De acolo plecai calare cá sè mergu la Bisoc'a, satu in dóue chipuri interessantu : mai antâiu fiindu cá de sub délulu pe care elu siede isvoresce Peceneg'a, unu periu cu nume preciosu pentru etnografii tierii; alu doile pentru cá intr'insulu traiescu si se prasescu din nému in nému, cei mai frumosi barbati din totu plaiulu imprejmuitoaru. Cá proba despre acésta din urma particularitate a satului Bisoc'a, — particularitate pe care am pututu mai tardiu sè o constatu in tóta intinderea ei, — aveam cu mine, dreptu calauza de la Gavanulu pana acolo, unu voinicu Bisocénu, unu felu de óchesiu Apollon muntenescu, carele cunoscea cá in palma tóte cotiturile muntiloru si se mai pricepea si la multe altele, càci erá si venatoru, si ciobanu, si cosasiu, si cantaretiu la bisericu, si cantaretiu la cavalulu, — Dómne iérta! pare-mi-se cá mai mesteru erá la flueru decátu in strana, — ba inca sciá sè spuia si basne de-ti erá dragu sè-lu asculti.

Cátu a tinutu calea, — vre o siepte óre, — guriti'a nu i-a tacutu. D'apoi nici eu nu-i dãm vreme sè resufe. „Baditia, ce livede e ast'a ?“ lu-intrebám, trecéndu prin nisce gusi de vâi, cari me imbetau cu dulcele loru mirosu de fênu próspetu cositu. — „Cum se chiama ierbile cele cari paru impletite si la vêfú gaitanite?“ — Si elu mi-spunea numirile tuturor floriloru, ierbeloru si burienelor, aretandu-mi chiar si pe acele cari sunt bune de lécu : — „Ceea este dobrisioru si cealalta ghisdeiu; ast'a e laptele stancei si astalalta zirna-mitiósa; ici éta brêndusie si colé dedetie; apoi loboda si drobu, vêzdróga si simi-

nocu, iérb'a ciutei si piperigu, pojarniti'a si sefterea si altele multe...“

Dar cine le mai tine minte ! D'asiu fi statu sè le insemnezu pe tóte, póte cà-mi dá si mie Societatea academica sè lucrezu, — nu, vai de mine, la „Dictionarulu“ celu cu vorb'e numai plivite, alese si mai cu séma croite de pe curat'a latinía, — ci la pagubasiulu de „Glossariu,“ unde procopsitii nostrii lexicographi si scornitori de graiu nou si pocitu asvêrla cu borhotu, mai bine de jumetate biéta frumós'a nóstra limba romanésca.

Din norocire, Bisocénulu meu nu sciá nimic despre chipulu cum ne batemu noi jocu in orasie de ce avemu mai scumpu remasu de la parinti, si elu, in limb'a sa, pe care asiu dá ani din viétia-mi cá s'o potu scríe intocmai dupa cum elu o rostiá, in acea limba spornica, virtósa si limpede a tieraniloru nostrii, mi-povestiá pasurile si placerile ómeniloru de la munte.

Candu ajunseramu pe muchea plaiului, ce desparte vâile despre Buzeu de cele despre Rómnicu, privelistea, din vesela si placuta ce erá, se facu de odata marétia.

In spate aveamu culmea intinsa a Pentelului, starostele muntiloru din Buzeu, si pe sub dinsulu se rânduiau, cá trepte ale unei scári de uríesi, plaiulu Raboifului, muntii Neharnitia, ambele Musie, Maciesiulu, Brezeulu, Pétr'a-penei, Carâmbulu si multe altele mai asiediate; dar dreptu in fati'a nóstra, adepostite sub piscurile semetie ale Furului si ale Stesticului, se innaltiau, cá niste paretu suri si macinati, d'a lungulu unei perdele de bradetu, stâncele Naculeloru, la pólele carora se asternea, intocmai cá unu laiceru verde si inffloratu, o poiéna larga si desfetata.

Intr'adeveru ai fi dísu, cá balad'a pastoresca, cá acelu picioru de plaiu este o adeverata gura de raiu.

Stám si me uitám cu acea uimire, produsu adese in noi de privelistele neasteptate ce ne isbescu vederile pe unile culme despartitóre de vâi. Calauzulu meu, carele — cum am spusu — avea sementia multa de vorba, me desteptá din acea mirare muta : — „Asiá-i, domnule, cà-su mândre *Petrelé fetei* de la Nacula? Vedu c'ai remasu cu ochii la ele; dar mi-te, candu a sci si povestea loru?“ — „Apoi ce mai stai, voinice?“ — i respunsei cu graba, — spune-o, déca o scii. O sè-mi tia de uritu pe drumu.“ Si Bisocénulu meu, carele atât'a asteptá, incepu a-mi spune urmatorulu basnu, povestindu-lu in alu seu graiu poeticu si ar-

moniosu, pe care indesiertu me voiu silí eu a-lu rechiamá in amintirile mele :

„Basnulu, boieri domní'a-vóstra, (aveam cu mine si pe unu Némtiu, care nu intielegea romanesce) — basnulu meu e cam copilarosu; dar pare-mi-se, cà nu e tocmai fara de folosu.

„In vremea de demultu, pe candu ómenii de pe lumea ast'a, sciau si puteau mai multu decâtu ce potu si scíu de acum, pe candu prunculu de trei dile ti-numerá numai intr'o clipa tóte stelele de pe ceru, si vedea cu ochisiorii cum cresce iérb'a campului si audíá cu ure-

cei mai carturari din diu'a de astadi nu le mai potu ghici.

„Din toti copíii câtí Dumnedieu i dase si i luase inapoi la sine Dómn'a Néga remasese, in veduvia, numai cu unu fecioru pe care lu-iubiá cá lumín'a ochiloru. Erá si dragalasiu, — bata-lu crucea, — puiulu de imperatn! Mándru cá stralucitulú sórelui la amédi, blandu cá radiele line si mângaióse ale lunei, sprintenu cá lucéferulu sclipitoru alu diminetiei si intieleptu cá si intréga tarí'a ceruriloru. Nu scíá maica sa nici lumea tóta cu ce sè-lu mai

Dómn'a Stanca, soci'a lui Mihaiu Vitézulu.

chile cum sfiřtia fusele candu tórce painjinulu, . . . pe vremea de atunci traiá in plaiurile Buzzeului o imperatésa tare si mare, pe care o chiamá Dómn'a Néga. Ea si-avea palatele ei tocmai colo, in codrii Cisleului, unde se vedu si astadi, pe o magura mare ocolita cu perie, temelíile de zidu ale cetátii ei, ér gradinile si livedile, in cari ea se preamblá candu i se facea urítu a casa, si le avea pe colnicele Laposiului, unde stà si acum putiulu ei cu colacu de pétra, sapatu cu slove, pe care, dieu, nici

desmierde, atátu erá tuturoru de dragu si de placutu.

„De micutiu lu-dase Dómn'a la carte si candu abié incepuse tuleiele barbei sè-i umbrésca peliti'a copilarésca, elu vorbiá pe de rostu tóte limbele de pe lume, ba inca intielegea si graiurile tainuite ale paseriloru si ale féreloru.

(Va urmá.)

A. I. Odobescu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

Tomulu I.

Capulu pentru care s'a pusu premiu.

Introducere.

I.

Vrajitorea rosia.

Intre acele ulicióre prepadite, in cari sap'a derimatoriloru lucra in tóte dilele, inlocuindu miserile murdare ale Parisului vechiu cu stralucirile Parisului nou, un'a din cele mai cunoscute, un'a din acele a caroru amintire va mai traí inca multu timpu — (gratia dramei grozave a carei teatru fu si care numai cu câte-va luni s'a petrecutu mai de graba decâtu nimicirea sa) — se numia strad'a Lanterne.

In mijloculu secolului alu siepte-spre-diecele esista deja cas'a hidósa, unde in un'a din incaperile sale s'a sinucisu Gerardu de Nerval, placutulu povestitoru, dulcele poetu, visatorulu melancolicu; si esteriorulu ei nici atunce nu era mai uritu decâtu atunce candu a peritu pentru totu-de-una intr'unu vârteju de pravu resbunatoru, de odata cu uliciór'a angusta si intunecósa, in care aerulu nu pré petrunea si in care sórele nici odata nu strabatea.

In 1645, etagiulu alu doile alu acestei case era ocupatu de o femeia numita Simiona Raymond, careia industriale sale intunecóse i facura o reputatiune rea.

Simiona Raymond practica de regula si deschisu meseriile de datátore in carti, profetióre de norociri, ghicitóre, explicátore din palma etc. Ea talmacia visurile. Si dicea, cá marea carte a viitorului n'are pentru dins'a nici unu secretu.

Intr'aceea acést'a era numai un'a din insusirile sale, dar nu aceea, care i producea mai multu vinitu.

Simiona se ocupa de medicin'a secreta. Ea facu, cu óra-care succesu, gradurile spre a puté fi mósia. Ea avea o inteligentia innalta, si nu-i lipsea nici sciintia, nici esperintia; inse, in locu de a intrebuintia acele daruri naturale si cástigate, le folosia tóte spre reutate.

Ea compunea si vindea, cantarindu-le cu auru, niste beuturi de amoru misteriose, lécuri secrete, si beuturi cu insusiri bizare si infricosiate.

Nu o biéta copila, vinovata numai cu o gresiéla in momentulu in care a trecut pragulu locuintei Simione-ei, esi de la dins'a infricata si desperata in anima si gârbovita sub greutatea unei crime.

La 10 aprile 1665, cam la optu óre sér'a, unu tineru deschise usi'a casei in care siedea Simiona, urca treptele de lemnu, cari se miscau si erau luminate slabu de muculu fumatoru alu unei lampe, — si standu loculu inaintea usiei din etagiulu alu doile, batú 'n ea intr'unu modu specialu.

Abia trecura câte-va secunde; in laintru se facu pucintelu sgomotu; apoi o ferestruica se deschise, se ivi o deschidietura cu grathie, si numai decâtu o voce intrebà din laintru:

— Esti tu, Lazare?

— Eh! la draci, cine ar fi altulu? — respunse óspele cu nerabdare. Nu-ti mai este cunoscuta datin'a mea d'a bate usi'a?

Usi'a se deschise, fara cá aceste dóue persóne sè fi vorbitu altu ceva, si nou-venitulu intrà in o o-

daia de totu góla, apoi intr'a dóu'a multu mai mare, care avea unu aspectu curiosu si cam instrainatoru.

Pareti si plafondulu erau acoperiti de unu stratu de pictura rosia cá sangele boulu. Perdelele singurei ferestre si draperiile cari acoperiau cele dóue usi erau din o stofa de aceea-si nuantia.

Mobilele consistau dintr'unu dulapu vechiu cioplitu si din câte-va scaune negre de stejaru.

O mésa quadrata, acoperita cu unu tapetu purpuriu, care cadea pana la pamentu si era incarcata cu carti de tarocu, instrumente de vrajire, obiecte de o forma bizara si de intrebuintiare suspecta, ocupà mijloculu odài.

Unu corbu, care parea a fi de dóue séu trei sute de ani, gugulitu pe marginea unui pocalu plinu de apa, si-incârniá incetu capulu lipsitu de pene si privia inaintea sa cu tristétia.

Pré aprópe, de elu, pe aceea-si mésa, durmia o pisica négra si slabanóga.

Unu pesce rosii innotà in pocalulu de cristalu.

O lampa de feru cu dóue crengi, prevediuta cu unu globu din sticla rosia, respandea in odai'a — pe care amu descri'so — o lucóre care parea sangerósa.

Simiona Raymond completà admirabilu tabloulu. Unu artistu mare n'ar fi pututu sè aléga o cadra mai potrivita pentru asemenea figura.

Acést'a era o femeia cam de trei-dieci de ani, innalta si subtire, cu trasuri energiose si regulate, de o forma pré curata, inse deja pré oflitate si cá desecate prin flacarile unui cuptoru topitoru din laintru.

Sprincenele sale intunecóse si ochii ei mari negrii scilpitori, incungiurati de niste cercuri adanci de colóre marmurei vénéte, apareau intr'unu modu aprópe brutalu pe paliditatea extraordinaria a unei fetie, despre care s'ar fi pututu dice, cá e taiata tóta din o gramada de céra curata, si care era incoronata de unu peru rosii, desu si disordinatu.

Simiona, care pentru costumulu ei indatinatu, era supranumita „Vrajitorea rosia,“ purtà o rochia lunga de lana rosia cu cretiele largi, pe care unu brâu negru o stringea in giuru de tali'a sa.

Capisionulu acestei rochie cadea pe umeri, dar era strapunsu de trei deschidieture, cá si imbracamintulu unui calugaru, si — candu i se parea trebuinciosu — acel'a i ascundea fati'a de totu.

Pe scurtu, vrajitorea putea sè tréca de frumoasa, totusi frumseti'a sa curioasa si intunecósa trebuia sè produca mai a supra tuturoru ómeniloru unu efectu de respingere fara vointia si instinctiva.

Óspele, pe care dins'a lu-introduse in odai'a rosia era mai betranu cu unu anu séu doi decâtu dins'a.

Fati'a lui regulata dar comuna, si inzestrata cu niste colori pré viue, n'ar fi fostu neplacuta, de cumva aceea nu avea o espressiune de nimernicia, insotita de nerusinare si cinismu, cari trebuiau sè inspire in ori si cine o nencredere nemarginita. Gur'a lui cu buze subtiri parea a nu se puté deschide decâtu pentru necuviintia si minciuna. Ochii sei, pré deschisi si de colóre vénéta palida, nu se uitau nici odata in fatia.

Acelu „cine-va,“ de care ne ocupàmu, purtà cu usioretate unu costumu de lacheu din casa mare, dar acestu costumu, de si mai nou, era totusi imbotitu, mângitu, si mai redusu la stare de zdréntia. Vinulu vénétiu alu beuterei poporale, si-scóse la ivéla petele violete pe posomanurile aristocratice, si manecarele

lucitoare au stersu deja mesele unșurose ale tuturilor cârcimeloru.

Peleri'a lui nu mai avea forma, si cravat'a, candu-va alba, zacea că zdrăntia pe camesi'a deschisa si pe peptarulu cu bumbi auriti.

Simiona Raymond, dupa ce incuia usi'a, si-incrucisă bratiile, si-inclină capulu inderetru, si-increti sprincenele negre, si intreba într'unu tonu scurtu si impunetoru:

— Ce vrei la mine, Lazare? Ce te-a indemnatu a vini? Si pentru ce acuma, uitandu in decursu de optu zile calea catra locuinti'a mea, ti-o ai amintitu in sér'a acést'a, candu eu credeam că nu te voiu mai vedé nici odata?

Dicându aceste, Simiona aruncă pe imbracamentulu derangiatu alu nou-vinitulu o privire scrutătoare.

Apoi dins'a adause cu vivacitate, si redicandu din umeri:

— Si in ce stare, dómne sante! Par că esti unu clientu din curtea Minuniloru. Pantaloni'ei si hainele tale povestescu istorii gelnice, si nici celu mai prepaditu negutiatoru de haine vechi n'ar cuteză sè-ti ofere pentru hainele tale nici unu micu taleru ruginitu. Prin ce locuri nimernice ai amblatu, nenorocitul copilu! N'ai pututu sè mai remani, unde ai fostu pan'acuma?

Lazaru — (scimu deja, că óspele din strad'a Lanterne se numiă asiă) — se lasă a cadé cu o nevointia amabila pe unu scaunu, ridenti cu bucuria spre a infatisiă unu aeru de multiamire.

— Oh! la la! scump'a mea, dar lasa-me sè resuflu! — respunde elu peste unu minutu. La draci! ce multime de întrebări! Mi-vine sè credu, dieu, că me afli inaintea celui mai iscusitu dintre domni' nostri judecatori comissari' din marele Châtelet, insarcinatu d'a face întrebările! . . . Putina rabdare, idolulu meu! . . . Sè procedemu, de cumva ti-va conveni, că niste ómeni cu unu spiritu intieptu si coptu, si sè incepemu din inceputu!

Simiona Raymond batù cu piciorulu in padimentu.

— Respunde-vei? — dise ea.

— Eh! da, cum sè nu! Bucuros. Scii bine, că eu sum dulceti'a personificata, si că vointiele tale pentru mine sunt ordini. Inse in momentul acést'a gâtulu meu este mai secu decâtu tîrf'a Arabiei. A respunde in starea asést'a mi-va fi greu. Pregatesce cuvinteloru mele o cale mai lunecósa. Aréta-mi-te si acuma asiă de buna că totu-de-una, si dà amiculu' teu vr'o dóue degete din acelu vinu frumosu din Spani'a, de care — precum scii — mi-este atātu de dragu!

Pe semne Simiona Raymond nu pré avea datina d'a opune vr'o resistintia mare fantasíloru lui Lazaru, — căci tóta mani'a ei disparù. Ea grabi a implini dorinti'a lui, si scotiendu din dulafulu de stejaru bētranu o butelia mare, si totu in acelu timpu si unu pocalu in forma de tulipanu, lu-implu cu Xeres de colórea ambrei si lu-puse inaintea lui Lazaru, care lu-beù pana la cea din urma picatura cu o placere vediuta, apoi reluă vorb'a:

— Da, acuma, scump'a mea, gratia acestoru radie de sóre, ce mi-ai datu, éta-me-su repusu perfectu in starea mea. Întréba-me câtu ti-va placé, si — la

draci! — voiu avé onórea si placerea a-ti respunde adeverulu celu mai adeveratu.

— E bine, mai antâiu si mai antâiu, spune-mi de unde vii?

— Din cutare casa de jocu pré bine cunoscuta de mine, unde m'am jucatu de-a cartile in o compania fóрте buna. Numai joculu acést'a m'a tinutu in departare.

— Va sè dica, joci de optu dile?

— Nenectatu. Abiă am apucatu atât'a timpu, că sè beu putintelu, spre a me sustiné.

— Dar celu putinu, câstigatu-ai?

— Întrebare de risu, scump'a mea! Nu mai tini minte proverbulu: „Norocosu in amoru, nenorocosu in jocu!“ Deci fiindu că am onórea a fi iubitu de tine, am perdutu . . . Acést'a e o logica neatacabila Nu mai am nici unu cruceru.

— Cu alte vorbe, — dise Simiona, cu o espressiune fóрте pronunziata, — fómnea te-a silitu a vini la mine?

— Nici decâtu fómnea, ci amorulu! Dam'a de pique si dam'a de *tréfle* potu sè-mi rapésca timpulu, inse anim'a mea remane a ta! . . . Pana candu me jucám de-a cartile, nu incetai a cugetá la idolulu meu, me ocupám de interesele ei, si prob'a cea mai invederata a purtării mele, este, că astadi ti-aducu o afacere buna.

— O afacere buna pentru mine de la tine! — esclamá vrajitórea cu o nencredere satirica. Ast'a ar fi o póma nóua.

— Nimica nu este nou sub sóre. Asculta si judeca . . .

— E bine! Ce este?

— Este in lume unde-va o dama mare, fóрте bogata, in legatura óre-care de ruda cu marquisulu Saint-Maixent, domnulu meu.

— Cum se numesce acésta dama mare?

— Contess'a Maria de Rahon.

— Soci'a contelui Ludovicu de Rahon, locotente generalu in armatele regelui, si proprietarulu mai multoru mosii mari in provinci'a d'Auvergne?

— Aceea.

— Continua!

— E bine, in sér'a acést'a, séu celu multu mane, contess'a de Rahon, deghisata fara 'ndoiéla, séu dóra mascata, dar — in urmarea avisului ce-ti dau — o vei recunosce usioru, va fi in odai'a acést'a, in acel'a-si locu unde me vedi acuma . . .

II.

Visulu contessei.

— Contess'a de Rahon la mine? — esclamá Simiona cu o espressiune de supriudere adanca.

— Da.

— Ce va vini ea sè faca?

— A te rugá sè-i spuni de norocu.

Simiona facù o miscare.

— Acést'a te surprinde? — întreba Lazaru.

— Da, si inca multu.

— Pentru ce?

— Pentru că mi-pare neverosimilu, sè nu dicu de totu necreditu, că o dama atātu de mare sè aiba ide'a d'a vini sè me consulte. De unde ar sci ea numele meu si cine i-ar fi spusu locuinti'a mea?

— Aice se manifesta intervenirea mea, draga, —

respunse Lazaru. Domnulu meu marquisulu de Saint-Maixent, candu petrece la Paris, face adese ori visite in otelulu contelui de Rahon, strad'a Culture-Sainte-Catherine, si câte odata me duc cu elu. Prin urmare eu cunosc pe domnisiór'a Anastasia Gaudin, prim'a femeia de odaia a contessei.

— Asiu jurá, cà e o copila frumósa! — lu- intrerupse Simiona cu voce alterata, pe candu unu fulgeru de furia jalusa se aprinse in ochii ei mari negri.

Lazaru redicà din umeri cu unu surisu plinu de indresnela prósta.

— Totu-de-una aceste presupuneri neutemeiate, — respunse elu indata; — pe cuventulu meu de onóre, mi-i uritu! Dar crede-me odata, scump'a mea, cà in câtu privesce credinti'a, eu sum — unu cane! — Domnisiór'a Anastasia Gaudin se apropia cu pasi repedi de anulu alu cincii-diecile, si versatulu micu a facutu din fati'a ei unu — ciuru. Liniscitu-te-am? Pe scurtu, ieri o intelnii, si gasindu-o cu o fatia trista, o intrebai ce are? Ea mi- respunse, cà merge sè caute unu medicu; dóm'n'a sa a fostu cuprinsa de unu reu mare in urmarea unui visu infioratoru, care s'a rennoitu mai de multe ori si care o preocupa si o torturèza încàtu au prins'o frigurile. Ea adause, cà dóm'n'a contessa ar platí scumpu explicarea acestui visu, dar cà spre nenorocire ea nu cunósce nici o persóna, care ar fi in stare a descoperi adeveratulu intielesu. — „Ah, la draci! esclamai, intemplanza ti-servesce de minune, càci in calea dtale éta-me-su eu omulu, care te pôte scapà din incurcatur'a acést'a. Eu scíu o ghicitóre de primulu meritu, care posede darulu admirabilu d'a interpretá, fara d'a se insielá nici odata, visurile cele mai complicate. Acestu daru naturalu alu ei e desvoltatu prin studiu. Cei ce o consulta (si numerulu loru e mare) o credu de minune si i canta laude . . . Ea se numesce Simiona Raymond si siede in strad'a Lanterne.“ Anastasia Gaudin se adanci in meditatiuni, scrise pe unu petecu de hârthia indicatiunile date de mine, si mi-spuse cà va svatui contess'a a vini a te consultá astadi, séu mane fara 'ndoiéla. Pregatesc-te dar a primi pe acésta visitátore de inalta importanta si gândesce-te a-i respunde totu ce va lingusi mai multu dorintiele si sperantiele sale, càci tu scíi cá si mine, cà acesti domni mari si bogati, pe cari i asculti in viétia, se aréta bucurosu cu atátu mai generosi, cu câtu sunt mai indestuliti de oracolu.

— Da, scíu acést'a, — respunse Simiona cu recéla, — si totusi, candu contess'a de Rahon va vini, i voi spune adevverulu . . . nimicu decátu adevverulu.

O espressionu adanca de mirare se oglindà pe fati'a iluminata a lui Lazaru.

— Adevverulu! — repeti elu. Ah! acusi mi-oiu perde capulu! Dóra din intemplanza si tu credi in visuri? Séu dóra si tu iei seriosu sciinti'a ta de ghicitóre? Tu ins'a-ti víi dar a te convinge, cà cãrtile tale de tarocu, torchil'a ta de cafea, oglind'a ta magica si tóte celelalte obiecte, nu sunt numai niste lucruri prin cari se atragu negliobii, nisce curse de strengari, in sfîrsitu nisce roti nedelaturabile ale unei masini ingeniose, pusa in miscare a nume pentru a scóte banii din busunarele tuntiloru.

— Nu scíu, — murmurá Simion'a.

— Ah! asiá, sè vedemu, scump'a mea, óre nu tu esti mai antâiu amagita?

— Nu scíu, — dise ea.

— Explica-te, càci me încãlcesci.

— E unu ce pré simplu. Artea de a interpretá visurile, intocmai cà aceea de a cercá descoperirea viitorulu din liniile palmei, din stele, din cartile de tarocu, e supusa la regule cari nici decátu nu atérna de la vointi'a mea, si pe cari a trebuitu sè le studiezu adancu, pentru cà la din contra n'asiu puté sustiné nici unu momentu rolulu meu de datátore 'n carti si spunetóre de norocu. Asiá dara, de câte ori mi se presinta privilegiulu, va sè dica, de câte ori vine cine-va sè me consulte, eu aplicu esactu aceste regule. Eu esplícu visurile *secundum artem*. Eu nu inventezu nimica, me silescu a interpretá ceea ce mi-paru a indicá liniile din palma, cartile de tarocu si stelele. Dicu acele adevveru, séu mintiescu? Nu scíu. Inse eu vedu asiá desu realisandu-se profetiile mele din punctu in punctu, cà sunt momente candu sum p'ací sè credu si eu, si eu credu. Acuma intielegi si tu, cà pentru ce am respunsu la intrebãrile tale cà: „Nu scíu!“

— Apoi fiindu cà lucrulu stà asiá, — dise Lazaru, — éta palm'a mea, o supunu scrutãrilor tale in falibile. Spune-mi iute, déca dóm'n'a Fortuna mi-va suride si mie într'o di óre-care si déca am sè moru milionaru?

Simiona aruncà ochii ei spre palm'a scurta si larga ce se tinea inaintea ei, si sprincenele-i se incretira putinu.

— Ah! drace! — murmurá tinerulu carele observà acésta incretire, ori câtu de ascunsa fu aceea, — mi-se pare cà destinulu meu n'are colórea rosei?

Vrajitóreã dadù din capu.

— E bine, ce vedi? — lu-intrebà tinerulu.

— Vrei s'o scíi?

— Da.

— E bine, eu vedu o linia de viétia fórte tulburata, fórte aventurósa, si care se incheia prin o spëndiurátore.

Lazaru facù unu grimasu fórte neplacutu.

— Ciudata esplicare! — gangavi elu. Da, la draci! Acésta spëndiurátore in perspectiva mi-face sè me tréca niste fiori! Spre norocire inse mi-mai remane o mantuintia.

— Ce?

— Aceea cà nu voi crede profetirea ta. Sè vorbimu despre altele!

— Nu-mi pasa! Sè vorbimu, déca vrei, despre domnulu teu, marquisulu de Saint-Maixent? Scíi ce-va nou?

Lazaru scóse unu suspinu adancu.

— Durere, — dise elu indata, — am multe, pré multe noutãti.

— Fati'a ta si suspinulu teu mi-spunu, cà acele sunt rele.

— Fórte, si insu-mi me intrebù, cà óre cum va scapà din ele, domnulu meu? Scíi, cà dînsulu a parasitu repede Parisulu, acuma-su siese septemani, cu scopulu de a scapà din ghiarele creditoriloru sei, cari incepura a se purtá fatia de elu 'ntr'unu modu cam necrutiatóru. Elu se duse la Auvergne sè imprumute niste bani, pe cele trei séu patru mosióre ce i-au mai remasu inca, spre a mai impaeá nitielu pe usurarii urlatori si pe liferanti, aruncandu-li vr'o suma óre-care.

(Va urmá.)

S A L O N U ?

Calindarulul septemanei.

Dumin.	2 14	D. n. bot. 32 d. R. s. p. Silv. s. m. Serg.
Luni	3 15	s. pr. Malachie, ss. mm. Goid., Gedeon.
Marti	4 16	adun. ss. 70 inv. c. p. Teoct. s. m. Cris.
Mercuri	5 17	ss. mm. Teop., Teona s. Sinclit. ajun.
Joi	6 18	ret. Domn. s. st. m. Rom. Laced.
Vineri	7 19	adun. pr. Ioanu Bot. s. m. Atan. Atal.
Samb.	8 20	c. p. Georg. cc. ma. Domn., Virginia.

Septeman'a prima.

— Conversare cu cetitórele. —

Unu timpu îndelungatu a disparutu, frumósá cetitóre, de candu nu ne-amu veditu in acestu locu. Departarea mea inse n'a stinsu dorulu meu d'a conversá dimpreuna, ci inca l'a maritu. „Absinti'a — dice La Rochefoucauld — micioréza numai passiu-nile mici, dar pe cele mari le maresce; precum ventulu stinge luminile si aprinde foculu mai tare.“ Ast-felu si lipsirea mea din acestu salonu a stérnitu in mine unu doru si mai ferbinte, sè revinu aice, unde mai de multu am pretrecutu atâte ore placute.

E bine, éta-me-su ér aice! Si sositu de nou in societatea dvóstre, amabile dómne si domnisióre, éta ve si ceru permissiunea, cá in víitoru sè potu avé onórea d'a conversá mai adese ori cu dvóstre.

Prin aceste cuvinte aruncate pe hârthia, introducerea e incheiata. Si acuma — la lucru!

La lucru? Dar eu nu voiescu sè vorbescu despre lucru. Aceste síre le cetiti duminéc'a. Cine ar vorbí duminéc'a despre lucru? Nu pentru aceea asteptàm cu atât'a doru serbatórea, cá si atunce sè ne obosimu!

Ba totusi este o esceptiune, candu si duminéc'a nu numai se vorbesce cu placere despre lucru, dar acest'a se si traduce in realitate. Acésta esceptiune se forméza prin acelu evenimentu mare, candu damele se pregatescu la vr'unu balu, care se va tîne nu peste multu, si toalet'a — ce se face a casa — nu este inca gata. Atunce nu este nici duminéca, nici serbatóre, ci numai . . . ruche, chope si plisé . . .

Me temu, cá si intrarea mea in salonulu dvóstre este reu potrivita. De siguru sunteti ocupate. Degetele subtile manúéza cu iutiéla aculu ce strapunge desu stof'a usióra. Ochii-ve nu vedu nimica, decâtu idealulu ce v'ati creatu despre fiitóreá toaleta. Spiritulu dvóstre inca se concentréza totu acolo. Prin urmare nu veti avé timpu sè stati cu mine de vorba. Dar nici nu voiu avé unde sè siedu, càci éta divanulu, fotelurile si tóte scaunele sunt incarcate de felurite bucatiele ale toaletei ce se pregatesce.

Càci de candu nu ne-amu veditu, éta cá anulu vechiu s'a cufundatu in valurile veciníciei. A sositu altulu, nou. Numai de-ar fi mai bunu decâtu cei precedenti. Acei ce numai pentru aceea se potu numi carturari, càci se jóca de-a cartile, nu astépta nici unu bine de la anulu nou, pentru cá acest'a are la fine — doi sieptici, si siepticii nu potu sè formeze — Kunststück.

Vomu vedé realisá-se-va acésta temere?! Ce e dreptu, septeman'a prima nu ni promite multu bine si

frumosu. Josu la Dunare resboiulu are sè isbucnéasca de nou in totu momentulu, devastandu munti si campii, facéndu censusie orasie si sate, frangéndu speranti'a parintiloru, stingéndu iubirea consórteloru si ucidiédu fericirea copilasiloru . . .

Dar sè ni întórcemu privirea de la acestu tablou inspaimantatoru! Sè vedemu ce ni-a mai adusu prim'a septemana a anului?

Unu timpu de primavéra. Si de cumva n'ar fi in tóte dilele o bura câtu de désa, amu crede, cá érn'a a si trecutu. Publiculu a si inceputu sè-si face preamb-lârile de primavéra. Damele mai tinere — si care n'ar vré sè fia tinera! — nu mai iesu cu bunditia.

Dar si acésta caldura are partea sa neplacuta. Sunt multi cari o injura. Nu intelegu pe negutiatorii de lemne, ci pe acea societate, care in vér'a trecuta si-a claditu in paduriti'a orasiului la tiermurele laculu unu pavillonu pomposu. Pavillonulu a constatu cum multisioru. La vr'o 40,000 fl. Inse societatea a platitu cu tóta placerea acést'a suma, sperandu a nu pagubi, si fiindu sigura a incassá o mare parte din ea — la érna, candu laculu va inghiatiá si lumea, va vini sè se turisiece (in limbagiu Bucurescenu sè „patineze“) pe ea. Érn'a sosi. Inse laculu nu mai voi sè inghiatie. In urma inse totusi se îndurá si inghiatiá. Dar ce foloslu! A dóu'a di radiele sórelui topira — tóte ilusiunile societáti.

Bine, cá celu putinu balurile nu sunt espuse ferbintielei sórelui. De aceste voru fi mai multe, decâtu in anii trecuti. Semnulu, cá e intemeiata plan-sórea ce audimu in tóte dilele, cá „nu sunt bani.“

Frumósele mele cetitóre inca voru luá parte de siguru la baluri. Sè-mi permita dar a le rugá, sè binevoiesca a impartesi „Familiei“ suvenirile loru, pof-tindu-li — — —

Petrecere buna!

Joseful Vulcanu

Vítóruulu costumulu alu preotiloru din Romanía.

Amu impartesitu si noi, cá — la iniciativ'a Em. Sale mitropolitului-primatu din Bucuresci — o comisiune a compusu unu costumulu nou pentru preoti, care va inlocuí pe celu strainu si uritu de pan'acuma.

Acestu costumulu nou, precum cetimu in „Vocea Clerului“ e compusu asiá :

Reverend'a (antereu) lunga dupa statur'a fiacaruiá, inse de la talp'a incaltiaminteloru mai scurta in susu de 15 centimetri.

Culórea este cafénia ce-va mai deschisa, de aceea-si culóre voru fi si pantalonii, inse ce-va mai inchisa; este desfacuta de la gátu pana josu, dar se incheiaie pe de desuptu, avédu in partea drépta care trece pe d'a supra celeilalte nasturi imbracati totu d'aceea-si culóre, ce-va mai inchisa, spre a se distinge de facia, inse numai pana la brâu.

Cordonulu de incinsu, la protoierei, cá semnu de distinctiune, este rosiu cardinalu si latu de 8 cen-

timetri; ér la subprotoierei de aceea-si culóre, inse de siese centimetri. Pe piciorulu dreptu atêrna câte o esiarpa dubla, la capetele careia sunt ciucuri de trei centimetri de firu albu la protoierei, ér la subprotoierei de metasa alba si ciucuri de dóue centimetri. La presedintele si membrii consistoriului, cordonulu este de aceea-si latime cá si la protoierei, inse de culóre albastra, asemenea si esiarp'a, care este cu ciucuri de metasa galbini, ér presedintele cá semnu distinctiv are o cruce cusuta la cordonu si ciucuri de firu galbenu. La preoti cu rangu, cordonulu este de culóre verde, asemenea si esiarp'a care are ciucuri de metasa galbena; inse la cei cu ranguri superióre cordonulu are latimea cá la protoierei; ér cei cu ranguri inferióre cá la sub-protoierei. La iconomu ciucurele este spre distinctiune de firu galbenu. La preoti fara ranguri atátu cordonulu, câtu si esiarp'a este de culóre cenusia si cu ciucuri negri.

Esiarp'a inse nu se va purtá de preotu totdeuna, ci numai la serbatori si la solemnitài, precum la palatul mitropolitanu, la autoritáti de totu felulu candu va fi tramisu in misiune.

Toti preotii voru purtá bastónele negre, la cei cu functiune administrativa si cu ranguri, bastónele sunt cu canavuri negri de lana séu metasa, la ceilalti fara canavuri.

Revisorulu are cordonulu si esiarp'a cá si protoerii, la cordonu inse are o catarama cu imagin'a S-loru Imperati, scóse in reliefu. Diaconulu are cordonulu negru fara esiarpa.

Caban'a (giubeau'a) este de orice felu de materia de lana, dar nu alta culóre decâtu négra, cu dóue degete mai scurta decâtu reverend'a, si care nu difera de cea pana acum decâtu numai prin partea dinapoi fiindu taiata mai pe talia; manicele scurte si nu mai largi de 30 centimetri. Captusial'a este simpla si departe de ori ce luxu; captusial'a de pe din nauntru este de culóre rosiu-cardinalu.

Cátu privesce acoperimentulu capului s'a admisu palari'a, pentru cá preotii sè fia feriti de plóia si mai cu séma de arsit'i'a sórelui. In serviciulu divinu inse cá si pe strade si ori unde preotulu va fi imbracatu in vestiminte sacerdotale, pórtá potcapulu. Candu inse preotulu se afla in biserica, fara a luá parte la slujba, va stá cu capulu descoperitu.

Palari'a este de castoru, de culóre négra cu fundulu rotundu, latimea bordurilor este de câte-va centimetre, cordeu'a de metasa négra, la diaconi snuru.

Curierulu modei.

— *Budapesta 11 januarie.* —

Scump'a mea amica,

Precum ti-am promis in epistol'a mea din urma, éta ti-si scriú despre toaletele de balu, càci carnevalulu éta a sositu dimpreuna cu tóte frumusetile sale fantastice si elegante.

Implinescu cu cea mai mare placere acésta promisiune, fiindu convinsa, cá si prin aceste cuvinte aruncate in pripa pe harthia ti-voiu face bucuria mare.

Toaletele din carnevalulu acesta se gatescu mai multu din tarlatan simplu, o culóre séu stropitu cu auru si argintu; gazirulu numai pentru decoratiuni se intrebuinteaza.

Ce se atinge de colori, pe langa colorile palide, cari si pan'acuma erau fórte placute, in carnevalulu acest'a se mai intrebuinteaza cu multa placere o mes-tecatura de colori de totu nóue si acésta e deschisurosia cu lila séu deschisu-lila-rosiu, care reflecteaza dóue nuantie.

Afara de acést'a: verde tulbure, vènetu palidu deschisu rosé si rosiu bordou, inca sunt placute colori, pe langa colorile viue cari facu impressiune fórte placuta.

Si tóte aceste stufe de diferite colori sunt decorate asemenea cu auru si argintu séu cu ceva culóre viua, cari tóte dau unu aspectu cá de dine.

In stof'a tarlatan de colórea crème sunt tiesute trei-trei varge inguste argintie; in tarlatanulu de colórea mării inca sunt cusute fire de argintu, si in colórea osului de elefantu firele de auru, argintu si metasa rosia formeza patratele. Cu unu cuventu nu se afla nici o culóre, pe care decoratorii sè n'o innaltie acuma cu argintu si auru.

E de totu frumósa o toalata de balu de colórea osului de elefantu, cu rochia de tarlatanu cu puncte de auru, de desuptu cu incretituri si siopuri, intre cari se acomodeza panturi de gaziru. Partea de-a supra din taffota crème, dinainte lungimea 20 centimetrii, ér dinapoi unduleza in slepu lungu, care e trusiratu cu girlande din rose palide si cu frundie intuecose; asiá si tali'a dinnainte si de desuptu in pregiuru se decoréza cu girlande de rose.

O toaleta din tarlatan vènetu-deschisu, pe rochia de desuptu incretituri indoite, pe cari de-a supra se aplica o incretitura de taffota neteda, ér dupa aceea schimbata incretiture indoite din tarlatan, si incretituri din taffota simpla, ér de a supra o incretitura indoita. Rochi'a de-a supra din tarlatan vènetu cu vargaturi argintie se decoréza cu incretituri din taffota. Tali'a lungu, care se imbumba dinnapoi, se decoréza cu fioncuri din panglica de gros-grain. Pe capu si pe umerulu dreptu se acomodeza rose in colórea thea.

Cá sè fia intregita toalet'a de balu, mai trebue si unu entrée elegantu din faille albu, decoratu cu primu de lebeda.

Fiindu convinsa, cá si tu, iubit'a mea, vei participá la mai multe baluri, — te rogu sè me insciintiedi cum ai petrecutu?

A ta

Alesandrina.

Oglind'a lumei.

(H.) Sub acestu titlu deschidemu in fói'a nóstra o rubrica nóua, cá — in lips'a de diuare politice romane din Budapesta — publiculu nostru cetitoriu sè afle, celu putínu in liniamente principale, evenimentele mai importante ce se petrecu in lume. Politica militanta, firesce, noi nu vomu face, càci nu este misiunea acestei foi. Vomu insemná numai faptele, cá cronicari.

Despre cris'a orientala publicamu mai la vale unu articolu specialu. Aice vomu insemná numai celalalte evenimente.

In Berlin la 1 januarie s'a serbatu jubileulu militarescu de 70 ani alu imperatului Vilelmu. Cu acésta ocaziune l'a salutatú o deputatiune in frunte cu clironomulu, care in cuventulu prin care a salutatú pe imperatulu, a accentuatú, cá Germani'a prin milita-

rismu s'a innaltiatu la demnitatea in care se afla acuma.

Jidovii éراسi au datu alarma in contra Romaniei, strigându cu o gura 'n cu ceru cu alt'a 'n pamentu, că Romanii persecuta pe jidovi. Lucrulu a devenitu grozavu, erá paci sê se pornésca o invasiune, cându in urma se dovedi, că jidovii si de asta-data mintira. Persecutiunea, de care se plansera, fu numai intipuita. Romania nu s'a folositu decâtu de dreptulu seu, gonindu afara pe unu vagabundu.

In Anglia simpathia si antipathia turcesca lupta crâncenu la olalta. Acusi un'a, acusi alt'a vine de-a supra. De curendu s'a infintiati acolo si unu comitetu, care va face colecta pentru ajutorarea ranitoru turci.

Din Franci'a, unde republica cu greu se pôte intari, corpulu legiutoru si-a deschisu in dilele trece sesiunea.

In Russi'a sect'a nihilistoru face ingrigiri mari guvernului. Acesta secta, in tendintiele sale politice, sémene multu cu renumita „internationala.“ De curendu politia a descoperitu unu complotu alu nihilistoru, si in urmare acesteia s'a arestatu multi.

America precuu se vede, éراسi are sê devina teatrulu unoror intemplari sangerose. De candu s'au inceputu alegerile de presiedinte, cele doue partide, republican'a si democratic'a, lupta cu cea mai mare inversiunare. Se depesiéza din New-Orleans, că militia democratica acolo a ocupatu palatulu justitiei, a numit judi democratici si a cuprinsu tôte oficiele politice. Sange nu s'a versatu.

V e c i n i i .

(H.) Turcii se incurca totu mai tare cu vecinii sei. Conferintiele tinute pan'acuma la Constantinopole n'a produsu pacea dorita. Turcii nu vreu sê concéda nimica, ei se simtu destulu de tari spre a dá peptu cu russii; acestia inca nu cedéza, — prin urmare rezultulu vorbeloru multe va fi — unu resboiu.

Turci'a in increderea sa a — cutediatu multu. De curendu directiunea posteloru si telegrafeloru din Constantinopole a adressatu celei din Bucuresci o mustrare, in care se dicea, că biuroulu telegraficu *otomanu* de la Iticani a comisu cutare neregula; cu tôte că Iticani nu e in Turcia, ci in Romania'a, prin urmare nu pôte fi otomanu, ci Romanu.

Inca inainte de ast'a insulta s'a publicatu constitutiunea turcesca, in care se vorbesc de „provincii privilegiate“, cari facu „unu totu nedespartibilu“ din imperiulu otomanu, si locuitorii acestui imperiu sunt toti „otomani“, ér domnitorii provincioloru privilegiate se numescu „siefi.“

Agentulu romanu din Constantinopole a insciintiati pe guvernulu din Bucuresci, că Savfet pasia a declarat, că si Romania'a se intielege sub acele „provincie privilegiate.“

In urmare acesteia la Bucuresci se porni o agitatiune mare. Ambele parti ale corpului legiutoru tinura siedintie secrete, si apoi una la olalta, si detera dovéda de unu adeveratu patriotismu, invitandu guvernulu a cere satisfaciune seriósá.

Acesta pasire solemua si produse rezultatu. O depesia din Viena si din Bucuresci anuncia, că ministerulu turcescu si-a vinitu in ori, si a decisu a dá

Romaniei satisfaciunea ceruta, esplicandu in modu oficialu acele espresiuni din constitutiunea turcesca.

Asia dara Port'a vré sê traiésca bine cu acestu vecinu. Dar cum va puté si cu ceialalti, vomu vedé!

CE E NOU?

Anu nou fericitu! Si la multi ani! Éta dorintia cu care deschidemu acestá rubrica. Cerulu sê reverse darurile sale fericitore a supra natiunii nóstre!

La revedere! cu aceste cuvinte ne-amu despartitu in anulu trecut de publiculu nostru cetitoru. — Cu placere vedemu, că nu numai cea mai mare parte dintre cunoscutii nostri s'au intrunitu éراسi, — ci cunun'a frumósá a abonaneloru nóstre s'a mai impodobitu. Considerandu acestá inmultire de abonanti, noi inca vomu face totu ce va fi cu putintia, spre a satisfice justele pretensiuni ale publicului nostru. Ne rogámu dara de nou de toti amicii acestei foi, si in genere de toti spriginitorii unei intreprinderi literare, sê binevoiésca a recomandá „Familia“ in cerculu cunoscentiei lor. Sê bage de séma bine publiculu nostru, că nu mai ese nici „Federatiunea“, nici „Albina“; si că prin urmare in Budapesta „Familia“ e singur'a fóia romanésca! Sê spriginésca celu putinu acest'a, căci acusi nu va mai aparé aice nici o fóia romanésca!

Dómn'a Stanca. Sub acestu titlu iucepemu sê publicámu in nrulu de fatia unu pré interessantu studiu istoricu de dlu dr. Gr. G. Tocilescu. Credemu, că acestá scriere va fi primita cu acea placere de catra publiculu nostru cetitoru, de care sunt vrednice tôte scrierile talentatului dnu autoru. Adaugemu, că portretulu publicatu in acestu numeru, nu este datu de dlu Tocilescu, ci de redactiune.

Societatea Roman'a-Juna a anunciatu că va serbá ajunulu anului nou cu unu concertu la care aveau sê coopereze si trei dame. Dupa partea musicala dantiu si la miédia-nópte unu banchetu generalu. In nrulu viitoru credemu a puté publicá unu raportu specialu.

Societati si institute.

Societatea pentru fondu de teatru romanu. Comitetulu a tinutu in septeman'a trecuta doue siedintie, despre cari vomu raportá mai pe largu in nrulu viitoru. De ocamdata publicámu urmatorulu:

A p e l u .

In urmare conclusului adusu de catra adunarea generala din Lugosiu, comitetulu Societatii vine sê invite, pe calea publicitatii, inca odata pe toti acci domni, cari datoréza Societatii pentru fondu de teatru romanu capitaluri séu taxe, cá — pana 'n 1 martiu a. c. st. n. — ori sê platésca in bani gata séu in obligatiuni de statu séu in hârthii de valóre cari producú 5% anuale — sum'a promisá, ori sê dea obligatiuni private intabulate realu, — tramitiendu ori care dintre aceste la cassarulu Societatii D. Ioanu cav. de Puscariu in Budapesta Radialstrasse nr. 70 —: căci la din contra comitetulu va fi silitu a-i urmari pe calea legii.

Budapesta 7 jan. 1877.

Iosifu Vulcanu,
secretariu.

Alesandru Mocioni,
presiedinte.

Societatea de arhitecti si ingineri din Bucuresci s'a intrunitu joi in 25 noemvre espiratu in a-

dunare generala ordinara, conformu statutelor, sub presiedinti'a dlui arhitectu Al. Orescu presedintele societății, asistatu de ceilalti membri ai comitelului dirigitu. Au fostu presinti 44 dd. membri. Dupa ce s'a cititu darea de sēma s'a procedatu la alegerea comitetului dirigitu pentru noulu periodu 1876—1877 si rezultatulu a fostu celu urmatoru : D. arhitectu Al. Orescu, senatoru, a fostu aclamatu in unanimitate de presiedinte. Dd. ingineri C. Olanescu si M. S. Papadopolu au fostu alesi vice-presiedinti. D. ingineru Emil Lesel, casieru. Că membri au fostu alesi urmatorii : Dd. Bote ingineru, Hottetlet ingineru, Cuchnosky arhitectu, Manovici ingineru, Leonida Pancu ingineru, Pariset ingineru si Terusianu ingineru. In urma s'a desbatutu cestiunile la 'ordinea dilei' si s'a decisu că sē se faca a apare publicatiunile mensuale ale societății sub forma de Buletin in care, pe langa sumarulu lucrărilor curente, se voru publică articole sciintifice date de membri. Unu comitetu de redactiune se va insarcinā cu redigiarea publicatiuniloru alu caroru primu numeru se dice ca va aparē peste pu-tīnu. (Unir. Democr.)

Literatura.

Dlu A. I. Odobescu ni-a facutu placut'a surprindere, tramitiendu-ni unu esemplaru din spiritual'a sa lucrare intitulata : „Pseudo-Kūnegetikos. Că tōte scrierile dlui Odobescu, asiā si acēst'a e compusa intr' unu limbagiu in adeveru frumosu romanescu; de aceea nu ne-am : pututu conteni de a reproduce o parte dintr'ins'a, o basma sub titlulu „Fēt'a din pētra.“ Recomandāmu juniloru nostru scriitorii acēsta dreptu modelu de limba romanēscā!

La Bucuresci s'a fondatu unu diuaru unguurescu sub titlulu „Bukuresti Hiradō“. Noulu diuaru inse nu face mare sporu pe pamentulu romanescu, căci — dupa o esistinta de 3 luni — are numai 63 de abonanti.

Din Iasi primiramu următoarea brosiurica : „Discursu introductivu, cetitu in aul'a universității din Iasi la 26 oct. 1876, cu ocasiunea solenității aniversale pentru fundarea si deschiderea acestei universități, de Petru Suciū, dr. in legi, professoru de dreptulu romanu si rectoru universității.“

„**Chronologi'a rationale**“ sēu prescurtare de istoria universală de A. D. Xenopolu, profesorulu de istoria si filosofia la institutululu academicu din Iasi, a esitu de sub tiparu la Bucuresci. Acēsta carte cuprinde 200 de pagini in resumatu completu si criticu a intregēi istorii universale, cuprindiēndu si p'a Romaniloru.

Din Cernauti ni se scrie, că acolo s'a pusu sub tiparu „Almanachulu Societății Arborosa pe anulu 1877.“

„**Le Boudoir**“, sub acestu titlu a aparutu in Budapesta o fōia beletristica francesă, care va aparē in fia-care septemana odata. Redactoru e Felix d'Ormeuil. Cuprinsulu fōii este compilatu din diuarele francesē de la Paris.

Manualu de Sintaxa romana pentru clasele secundare de C. S. Stoicescu si diac. St. Calinescu, licentiatu in litere si profesorulu, a aparutu la Bucuresci.

Avisu on. publicu!

„**Familia**“, diuaru beletristicu literaru, cu ilustratiuni, apare de 12 ani regulatu in fia-care dumineca, avendu colaboratori unu numeru frumosu de barbati distinsi. *Publica in tōta septeman'a unu resumatu alu evenimentelorn din orientu, si portretele barbatiloru, cari jōca roluri de frunte in ele.*

Conditiiunile de prenumeratiune se afla insemnate in fruntea fōii nōstre.

Favoruri pentru abonantii „Familiei.“

Toti aceia cari se abonēza la „Familia“ si-potu comandā la redactiunea nōstră cu pretiuri fōrte scadiute următoarele carti :

1. „*Sclavulu Amurului*“, romanu originalu, de subscrisulu, in trei tomuri; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 2 fl., pentru altii 3 fl.

2. „*Novele*“, de subscrisulu, in 3 tomuri; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 50 cr., pentru altii 3 fl.

3. „*Poesii*“, de subscrisulu; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 50 cr., pentru altii 1 fl.

4. „*Cavalerii Noptii*“, romanu in 5 tomuri mari, de Ponson du Terrail, tradusu de subscrisulu; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ numai 2 fl. 50 cr., pentru altii 6 fl.

5. „*De unde nu este rentōrcere*“, romanu de Adrien Gabrielly, tradusu de T. Budu; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 50 cr., pentru altii 1 fl.

(Din „Panteonulu Romanu“, — „Columb'a“, — si „Tanda-Manda“ — nu se mai afla de vendiare nici unu esemplaru.)

Dintre tablouri avemu inca numai : „Coriolanu si Veturia“, si „Portretulu lui Ionu Brateanu“, — celu d'antāiu pentru abonantii „Familiei“ 60 cr., pentru altii 2 fl., — alu doile pentru abonantii „Familiei“ 50 cr., pentru altii 1 fl. 50 cr.

Dupa aceste ne rugāmu de toti amicii fōii nōstre „Familia“, sē binevoiesca a o recomandā in cerculu cunoscentiei loru si altora!

Colectantii primescu de la 5 esemplare unulu gratis.

„**Siedietōrea**“, fōi'a poporulu romanu, ese odata in luna si constā pe anulu intregu numai 1 fl.

Pentru poporu a mai esitu de sub tipariu dilele trecute, totu de subscrisulu : „*Goronulu lui Horia*“, o legenda in versuri. Pretiulu unui esemplaru e 5 cr. Inse mai putine de 10 esemplare nu se tramitu.

Iosifu Vulcanu.

Chiar acuma a aparutu de sub tipariu : „*Ranele Natiunii*“, romanu originalu in 3 tomuri, de Ios. Vulcanu. Recomandāmu acestu opu iubitoriloru de beletristica, că lectura pentru serile lungi de ērna, totu-odata că premiu pentru anulu nou. Pretiulu unui esemplaru e 2 fl. Prenumerantiloru se va espedā indata.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1877. Calea tierei nr. 39.